

Arrest

nr. 291 264 van 29 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 12 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat E. MASSIN, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 20 februari 2020 dient de moeder van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat er in Brazilië een intern vluchtalternatief voorhanden was. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. X van 24 september 2021.

1.2. Op 4 juli 2022 dient verzoeker een eigen verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 17 oktober 2022.

1.3. Op 28 november 2022 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker een beslissing waarbij zijn beschermingsverzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens uit je administratieve dossier ben je een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio de Janeiro. Je bent geboren op (...) maart 2010 en aldus nog minderjarig. In 2020 kwam je samen met jouw ouders naar België. Jouw ouders verzochten op 20 februari 2020 om internationale bescherming. Omdat jouw vader de Angolese nationaliteit bezit, stonden jij en jouw broers als minderjarigen op de bijlage van jouw moeder, die enkel de Braziliaanse nationaliteit bezit. Jouw moeder verklaarde dat jullie omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro waren vertrokken. Omdat jullie familie (voornamelijk uw moeders neef J.) bij het 'Comando Vermelho' betrokken was, werd er van jullie verwacht dat jullie met dit commando zouden samenwerken, hetgeen jouw ouders weigerden waardoor jullie bedreigd werden. Jouw moeder vreesde dat jij en jouw broers hetzelfde zou overkomen en dat jullie in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende 'Terceiro Comando' werd jouw familie bovendien aanzien als verklikkers. Jouw moeder haalde in dit verband nog aan dat haar broer in 2020 in Rio de Janeiro werd vermoord omdat hij als verklikker werd beschouwd. Op 16 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder omdat na een analyse van alle elementen in haar dossier kon worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief kon worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek immers dat jouw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Bij arrest van 24 september 2021 werd deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook in het kader van jouw vaders verzoek, dat ten aanzien van Angola werd beoordeeld, nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd bij arrest van 6 september 2021. Op 4 juli 2022 verzochten jij en jouw drie broers in eigen naam om internationale bescherming. In het kader van jouw verzoek verwijst je naar de bende-problematiek in Rio de Janeiro. Je stelt dat jullie achtervolgd werden en dat de criminelen wapens in jullie huis verstopten. Je bent bang voor de bendes. Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming legde je jouw paspoort en jouw identiteitskaart neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verwees namelijk net als jouw moeder naar de bendes

in jouw land van herkomst. Je bent bang voor hen en je vreest om door deze bendes vermoord te worden (CGVS M., p. 3 en 4). Gezien je verklaarde dat er naast jouw vrees voor de bendes geen andere redenen zijn waarom je niet wil of kan terugkeren naar Brazilië (CGVS M., p. 4), dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek. In het kader van jouw moeders verzoek om internationale bescherming werd er echter geoordeeld dat jullie in Brazilië over een intern vluchtalternatief beschikken, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek immers dat jouw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Er werd in dit verband geoordeeld dat een dergelijke hervestiging mogelijk en redelijk is en dat jouw moeder niet aannemelijk had gemaakt in de overwogen hervestigingszone een vrees te moeten koesteren. Aldus werd vastgesteld dat jouw moeder niet aannemelijk had gemaakt dat het onmogelijk zou zijn om zich definitief buiten Rio de Janeiro te vestigen. Bovendien werd vastgesteld dat er in Brazilië geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Jouw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door jouw paspoort en jouw identiteitskaart, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A, § 2 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Verzoeker voert verder een manifeste appreciatiefout aan alsook een miskennis van het proportionaliteitsbeginsel.

Hij zet onder meer het volgende uiteen:

"Overwegende dat zich vooreerst een procedureel probleem stelt en met name op het vlak van de motivering van de bestreden beslissing.

Dat de Raad immers zal vaststellen dat deze beslissing volledig gebaseerd is en refereert naar de beslissing die in het kader van de asielaanvraag van verzoekers moeder genomen werd, en die door de Raad zou bevestigd zijn – zelfs het arrestnummer wordt niet opgegeven – doch zonder dat deze beslissing en/pf het arrest gevoegd worden aan de bestreden beslissing.

Dat indien een beslissing bij referentie genomen wordt, de documenten waarnaar gerefereerd wordt minstens bij de beslissing gevoegd moeten worden, op straffe van miskennis van de motiveringsverplichting.

Dat dit des te meer het geval is, nu deze beslissing(en)

Dat dit eveneens het geval is voor de weigeringsbeslissing die genomen werd voor zijn vader, en het arrest waarbij deze beslissing bevestigd werd.

Dat de bestreden beslissing dan ook formeel niet afdoende gemotiveerd werd.

Dat er dan ook aanleiding is deze te vernietigen.

Overwegende dat het VIB van verzoeker, die minderjarig en zeer jong was, niet op voldoende zorgvuldige manier onderzocht werd.

Overwegende dat verzoeker denkt dat hij 8 jaar oud was toen hij Brazilië samen met zijn ouders verliet.

Dat hij op het ogenblik van zijn onderhoud op het CGVS 12 jaar oud was.
 Dat de herinneringen van verzoeker aan de situatie in Brazilië beperkt zijn.
 Dat verzoeker stelde NPO :
 Doe maar hoor.
 We hadden daar mensen die daar ons achtervolgden, overal.
 Weet je wie die mensen zijn? Nee.
 Heb je er zelf ooit problemen mee gehad?
 Ja, omdat af en toe kwam er wel eens iemand in ons huis, ze verborgen wapens.
 Weet je wie die wapens verborgen heeft in jouw woning? Criminelen, de bendes.
 Zijn er nog dingen die je wil vertellen over die criminelen? Nee, ik was gewoon bang voor hen.
 Buiten die criminelen, die bendes, zijn er nog andere redenen waarom jij niet wil of kan terugkeren naar Brazilië?
 Nee, het is alleen dat.
 Zijn er nog redenen waarom je liever in België wilt blijven? omdat ja, daar is het duurder, hier is het goedkoper.
 Overwegende dat vastgesteld moet worden dat daar waar de CGVS in de zaak van de moeder van verzoeker klaarblijkelijk absoluut niet betwistte dat er zich problemen stelden in Brazilië. Dat blijkens de bestreden beslissing haar verzoek tot internationale bescherming immers afgewezen werd omwille van een intern vluchtalternatief.
 Dat het voorstel van een IVA impliceert dat de problemen van de familie ernstig geacht werden.
 Dat verzoeker moet vaststellen dat HEM GEEN ENKELE VRAAG gesteld werd betreffende het IVA.
 Dat geen enkel IVA in concreto voorgesteld wordt.
 Dat dit geen ernstig onderzoek is.
 Dat deze vaststelling reeds volstaat om het dossier terug te sturen naar de CGVS.
 Overwegende dat daarnaast verzoeker moet vaststellen dat het IV elke regio buiten Rio de Janeiro klaarblijkelijk valabel geacht wordt.
 Dat dit wel een zeer uitgebreid vestigingsalternatief is....
 Dat dit geen rekening houdt met de werkelijke sociale context van de regio waarin verzoeker riskeert terecht te komen.
 Dat er evenmin rekening gehouden werd bij de beoordeling van de geldigheid van het IVA met het feit dat verzoeker intussen een paar jaren in België verblijft, hier naar school gaat, de taal aanleerde, voetbalt, vriendjes heeft.
 Dat verzoeker met andere woorden de sociale codes voor een jongen van zijn leeftijd in Brazilië niet kent.
 Dat met deze omstandigheid door de CGVS geen rekening gehouden werd.
 Sterker, er werd eveneens niet de minste vraag over gesteld.
 Verzoeker wil aanstippen dat het gelet op zijn jarenlange verblijf in Europa zeer moeilijk zal zijn voor hem om in Brazilië de draad weer op te pikken.
 Dat bovendien het feit dat verzoeker uit West Europa terugkomt van hem een geprivileerd doelwit riskeert te maken van de bendes.
 Dat de bendes opereren over het hele Braziliaanse grondgebied.
 Dat met name de bende waartoe de neef van verzoeker (s moeder) behoort een belangrijke rol speelt in de bende "COMANDO VERMELHO", die actief is in heel Brazilië.
 Dat in dat verband moet opgemerkt worden dat de CGVS geen enkele UPDATE doet van de informatie mbt de rol van de bendes in de Braziliaanse samenleving buiten Rio de Janeiro.
 Dat bovendien, zelfs indien de bende niet in "heel Brazilië" zou opereren (wat bij gebreke aan actuele informatie niet aangetoond is) de CGVS niet vrijstelt om in concreto een vestigingsalternatief voor te stellen en dit niet te doen op dergelijk algemene wijze.
 Dat verzoeker evenmin ondervraagd werd over een mogelijke hervestiging elders in Brazilië, noch hoe hij zich daarbij zou voelen.
 Dat in de mate dat er aan verzoeker desbetreffend geen vragen gesteld worden, de CGVS niet kan besluiten dat verzoeker desbetreffend geen problemen zou hebben.
 Dat de CGVS ten andere evenmin enig onderzoek doet naar de geldigheid van het IVA dat MEER dan een jaar geleden voorgesteld werd aan zijn moeder.
 Dat dit alternatief nochtans valabel geacht werd omdat de bende niet in héél Brazilië zou opereren.
 Dat een dergelijke situatie evolutief is.
 Dat het minste dat van de CGVS zou mogen verwacht worden, is dat nagegaan zou worden of dit nog steeds zo is.
 Dat nu de CGVS dit niet deed, er aanleiding is de bestreden beslissing te annuleren en de zaak terug te sturen naar de CGVS.
 Overwegende tenslotte dat voor wat betreft ANGOLA, het land van de vader van verzoeker, evenmin enig onderzoek of analyse gedaan wordt.

Dat er enkel een loutere verwijzing gebeurt naar het VIB van zijn vader, doch zonder enige verdere letter uitleg.

Dat deze motivering dan ook gebrekkig is.

Overwegende tenslotte dat vastgesteld dient te worden dat wat betreft de subsidiaire bescherming de CGVS geen enkele update maakt, noch verificatie van de analyse die meer dan een jaar eerder gemaakt werd.

Dat nochtans de situatie in Brazilië fundamenteel evolueerde.

Dat er op politiek vlak presidentiële verkiezingen gehouden werden die door de zittende president BOLSONARO verloren werden.

Dat deze zijn nederlaag niet erkent.

(URL)

Dat er sprake is van tussenkomst van het leger.

Dat vastgesteld moet worden dat er geen enkele update is met betrekking tot de situatie post-verkiezingsnederlaag van BOLSONARO, noch betreffende de wijze waarop het land evolueert sinds deze verkiezingen.

Dat ook deze vaststelling aanleiding dient te geven tot annulatie van de bestreden beslissing.

Overwegende dat ook de situatie en de invloed van de bendes, in het bijzonder in de "rest van Brazilië" niet onderzocht wordt.

Dat ook de situatie van jonge terugkeerders niet onderzocht wordt, noch de reële mogelijkheden om zich elders te vestigen, zonder het risico te lopen terecht te komen in een situatie van verregaande deprivatie.

Ondergeschikt, is er dan ook minstens aanleiding tot het verlenen van subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent dat hij integendeel aantoonde dat hij wel degelijk een verhoogd risico loopt om gevisieerd te worden door het willekeurig geweld.

De CGVS heeft deze elementen niet onderzocht.

We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

Verzoeker verwijst in zijn inventaris naar volgende weblinks:

"3. <https://www.linternaute.com/actualite/monde/2650474-election-2022-au-bresil-victoire-serree-de-lula-les-resultats-complets/>

4. <https://www.rtf.be/article/elections-presidentielles-au-bresil-bolsonaro-apparaît-pour-la-première-fois-en-public-depuis-les-elections-11112279>

5. <https://fr.euronews.com/2022/11/02/bolsonaro-battu-manifestations-au-bresil-pour-une-intervention-de-larmee>

6. <https://www.amnesty.org/en/location/americas/south-america/brazil/report-brazil/>

7. https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/10/mil-dias-bolsonaro-grave-crisis-derechos-humanos-brasil/?utm_source=annual_report&utm_medium=epub&utm_campaign=2021&utm_term=english

3. Nota met opmerkingen

Op 5 januari 2023 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen waarin zij verzoekt om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure en waarin zij het gelijk van haar beslissing herhaalt.

Tevens voegt zij volgende stukken toe, waarbij zij verwijst naar de relevante weblinks:

"1. Human Rights Watch, "Brazil: Events of 2020", ook beschikbaar op <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/brazil>

2. Amnesty International, "Brazil 2021", ook beschikbaar op <https://www.amnesty.org/en/location/americas/south-america/brazil/report-brazil/>

3. U.S. Department of State, "2021 Country Reports on Human Rights Practices: Brazil", ook beschikbaar op <https://www.state.gov/reports/2021-country-reports-on-human-rights-practices/brazil/>

4. Freedom House, "Freedom in the world 2022; Brazil", ook beschikbaar op <https://freedomhouse.org/country/brazil/freedom-world/2022>"

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-

betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal.

Dit neemt niet weg dat de met het onderzoek belaste instanties voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dienen samen te werken. Concreet houdt deze samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, het aan de met het onderzoek belaste instanties is om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Dit geldt te meer daar deze instanties mogelijk gemakkelijker toegang hebben tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker; daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling

5.1. De minderjarige verzoeker diende op 4 juli 2022 bij de Belgische asieldiensten een eigen beschermingsverzoek in, op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal nam vervolgens de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

De loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt volstaat bijgevolg niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Deze *"eigen feiten"* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *"nieuwe elementen of feiten"* in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te zijn. Het kunnen feiten zijn die reeds aanwezig waren tijdens het beschermingsverzoek van de betrokken ouder maar toen met goede redenen niet eerder werden aangehaald (EASO *Practical Guide on Subsequent Applications*, december 2021, p. 44).

5.2. Zoals eerder vermeld, diende de moeder van verzoeker een beschermingsverzoek in op 20 februari 2020. Zij verklaarde dat zij Brazilië had verlaten omwille van bedreigingen door leden van het Comando Vermelho, een maffiakartel. Omdat haar neef J. was betrokken bij het Comando Vermelho, werd er van haar en haar familie verwacht dat zij met dit commando zouden samenwerken, hetgeen verzoekers ouders weigerden. Verzoekers moeder vreesde dat verzoeker en zijn broers hetzelfde zou overkomen en dat zij in de criminaliteit zouden betrokken raken.

Door het rivaliserende Terceiro Comando werden zij en haar familie bovendien aanzien als verklikkers en haar broer werd in 2020 in Rio de Janeiro om deze reden vermoord.

Op 16 maart 2021 werd een weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van verzoekers moeder waarin de voormelde feiten niet werden betwist. De commissaris-generaal oordeelde evenwel dat uit niets bleek dat verzoekers moeder haar lokale problemen in Rio de Janeiro niet zou kunnen vermijden door zich elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro, te vestigen en dat zij beschikte over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, elders in Brazilië. Dit werd door de Raad bevestigd bij arrest nr. 261 086 van 24 september 2021.

5.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers beschermingsverzoek berust *“op dezelfde gronden die [zijn] moeder aanhaalde ter staving van haar beroep”*, omdat hij net als zijn moeder naar de bendes in zijn land van herkomst verwees, zei dat hij bang is voor hen en vreest om door deze bendes te worden vermoord en geen andere redenen aanhaalt waarom hij niet kan terugkeren (NPO, p. 3-4).

De commissaris-generaal wijst er in dit verband verder op dat in het kader van het beschermings-verzoek van zijn moeder een intern vluchtalternatief werd vastgesteld. Hij besluit dat verzoeker hier geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5.4. Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt:

“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst :

*a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of
b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;
en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.*

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.”

Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 8 van de richtlijn 2011/95/EU dat luidt als volgt:

“1. Als onderdeel van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming kunnen de lidstaten vaststellen dat een verzoeker geen behoefte heeft aan internationale bescherming, indien hij in een deel van het land van herkomst:

*a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt; of
b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 7,
en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.*

2. Bij de beoordeling of een verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig lid 1, houden de lidstaten bij hun beslissing over het verzoek rekening met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in overeenstemming met artikel 4. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat zij beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken.”

Het doel en de door de wetgever gekozen bewoordingen geven aan dat in het kader van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet het aan de asielinstanties toekomt aan te tonen dat er, enerzijds, een deel van het land van herkomst bestaat waar de verzoeker geen reden heeft om te vrezen voor vervolging of ernstige schade, en, anderzijds, dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker zich in dat deel van het land kan vestigen voor zover hij in de mogelijkheid is om op een veilige en wettige manier naar dat deel van het land te reizen en er toegang toe te krijgen.

De asielinstanties moeten tevens aantonen dat zij bij het bepalen van een intern vluchtalternatief naar behoren rekening hebben gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land alsook met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. De beoordeling inzake een intern vluchtalternatief moet steeds op individuele basis gebeuren.

In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat in de bestreden beslissing geen enkel intern vluchtalternatief in concreto wordt voorgesteld, terwijl de bendes opereren over het hele Braziliaanse grondgebied. Ook klaagt verzoeker aan dat het CGVS, hoewel de situatie evolutief is, evenmin enig onderzoek heeft gedaan naar de geldigheid van het intern vestigingsalternatief dat meer dan een jaar (intussen bijna twee jaar) geleden voorgesteld werd aan zijn moeder en dat er geen enkele update wordt gemaakt van de informatie met betrekking tot de rol van de bendes in de Braziliaanse samenleving buiten Rio de Janeiro. Verzoeker voert verder nog aan dat zelfs als de bende Comando Vermelho niet in “*heel Brazilië*” zou opereren (wat bij gebreke aan actuele informatie niet aangetoond is), dit het CGVS niet vrijstelt om in concreto een vestigingsalternatief voor te stellen en dit niet te doen op dergelijk algemene wijze.

De Raad benadrukt dat, blijkens de bewoordingen van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, als een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van een intern vluchtalternatief geldt dat “*een deel van het land van herkomst*” wordt geïdentificeerd als de locatie waarvoor een intern vluchtalternatief wordt overwogen. Dit vereist de aanduiding van een specifieke geografische plaats(en), zoals een stad, provincie, regio, enz. (EASO “*Practical guide on the application of the internal protection alternative*”, mei 2021, p. 16; EUAA “*Qualification for International Protection, Judicial analysis, Second edition*”, 2023, p. 142). Het concreet aanduiden van “*een deel van het land van herkomst*” laat toe om vervolgens op nuttige wijze de veiligheid en redelijkheid van het voorgestelde intern vluchtalternatief te beoordelen, rekening houdend met de algemene omstandigheden in dat deel van het land alsook met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Voor verzoeker wordt echter geen “*deel van het land van herkomst*” geïdentificeerd als een locatie voor een intern vluchtalternatief. Er wordt in de bestreden beslissing slechts verwezen naar “*elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro*”, zonder een concrete hervestigingszone te identificeren en voorop te stellen.

Volgens de weigeringsbeslissing die op 16 maart 2021 werd genomen ten aanzien van verzoekers moeder, zoals opgenomen in arrest nr. 261 086 van 24 september 2021, blijkt uit de beschikbare informatie dat het territorium van Terceiro Comando zich in Rio de Janeiro situeert. Tevens blijkt uit deze informatie dat Comando Vermelho binnen verschillende Braziliaanse staten belangrijk en dominant is, maar dat er bezwaarlijk kan worden gesteld dat dit het geval is in alle Braziliaanse staten. Verder volgt uit deze informatie dat Comando Vermelho niet hiërarchisch is gestructureerd, maar eerder een netwerk is van onafhankelijke actoren en cellen.

In casu, bevat het rechtsplegingsdossier van verzoeker geen actuele landeninformatie waaruit kan blijken in welke Braziliaanse staten Comando Vermelho heden belangrijk en dominant is. Ook de landeninformatie waarnaar werd verwezen in de weigeringsbeslissing van 16 maart 2021 ten aanzien van verzoekers moeder bevindt zich niet in het rechtsplegingsdossier.

Daardoor kunnen de Braziliaanse staten waar Comando Vermelho ex nunc al dan niet belangrijk en dominant zou zijn, niet worden geïdentificeerd. Bijgevolg kan de Raad niet zelf nagaan welk deel van het land van herkomst in casu een veilig intern vluchtalternatief vormt voor verzoeker.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat verzoeker niet verder zou komen dan het opwerpen van loutere blote beweringen en hypothesen en dat geenszins in concreto wordt aangetoond dat een intern vluchtalternatief voor verzoeker “*elders in Brazilië*” niet veilig zou zijn. De verwerende partij gaat er evenwel aan voorbij dat de bewijslast van het intern vluchtalternatief volledig bij haarzelf ligt, te meer verzoeker in casu nog steeds een minderjarige jongen is. Tevens gaat verwerende partij er aan voorbij dat het bepalen van een intern vluchtalternatief in “*een deel van het land van herkomst*” moet gebeuren bij het nemen van een beslissing over een beschermingsverzoek, hetgeen inhoudt dat deze beslissing gebaseerd moet zijn op nauwkeurige en actuele landeninformatie (EASO “*Practical guide on the application of the internal protection alternative*”, mei 2021, p. 12; EUAA “*Qualification for International Protection, Judicial analysis, Second edition*”, 2023, p. 153; UNHCR, “*Guidelines on international protection no. 4 : “Internal Flight or Relocation Alternative” within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, 23 juli 2003, pt. 33-34).

Zelfs indien de bendes, zoals Comando Vermelho, niet in heel Brazilië zouden opereren en de problemen slechts lokaal zouden zijn, stelt dit de commissaris-generaal niet vrij van de verplichting om steeds op individuele basis, op basis van nauwkeurige en actuele landeninformatie en in concreto een vestigingsalternatief te identificeren. De algemene verwijzing naar “*elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro*” dan wel naar “*elders in Brazilië*”, zonder verder concreet te hebben geïdentificeerd in welk “*deel van het land van herkomst*” verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen, volstaat niet in het kader van

artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Dit alles klemmt nog meer daar, zoals verzoeker terecht aanhaalt, het voorstellen van een intern vestigingsalternatief impliceert dat de problemen van zijn familie ernstig worden geacht.

Dat zulke tekortkoming ten aanzien van de weigeringsbeslissing van verzoekers moeder niet werd vastgesteld, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat het beschermingsverzoek niet voldoende zorgvuldig werd onderzocht.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, acht de Raad een verder onderzoek dan ook nodig, met name een toekomstgerichte analyse van verzoekers beschermingsverzoek in het licht van nauwkeurige en actuele landeninformatie die in deze relevant is alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet..

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven en de argumentatie in nota met opmerkingen daarop, niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES